

مباحث مهدویت ۱

تکلیف شما چیست؟

امام زمان می آید انجام می دهد یعنی چه؟!

بازخوانی یکی از سخنرانی‌های کمتر دیده شده‌ی رهبری پیرامون مهدویت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جزوه ای که پیش رو دارد، سخنرانی رهبر معظم انقلاب (مدظله) در دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت میلاد حضرت مهدی عجل الله تعالى فرجه الشّریف می باشد که توسط "مرکز جزوه" عنوان گذاری و سوتیتر گذاری شده است. امید که مورد قبول حضرت قرار گیرد این جزوه به توفیق العی اولین جزوه از سلسله مباحثه مددویت خواهد بود.

توصیه می کنیم که این جزو را تا پایان مطالعه فرموده تا یکی از اساسی ترین عقاید مسلمانان را بهتر درک کنیم اهمیت این سخنرانی از آن جهت است که از سوی یک حاکم اسلامی که بر بسیاری از شئون آگاه و مسلط است صادر شده و قطعاً چیزی را که ایشان متذکر می شوند جامع و بسیار راهنمایی است.

در پایان شما می توانید جزوات فرهنگی را از
تارنماهی JOZVEH88.BLOG.IR تهییه نمایید
منتظر نظرات و انتقادات شما هستیم.

مرکز تولید و توزیع جزوات جیمه فرهنگی انقلاب اسلامی

فهرست

- ۱ اهمیت نیمه شبان
- ۲ همه عقاید سازنده، مورد تهاجم دشمن قرار گرفته است
- ۳ دشمن روی عقاید کارگشا سرمایه گذاری می کند
- ۴ برنامه ریزی دشمن برای انحراف عقیده مهدویت
- ۵ یک نمونه: برنامه ریزی استعمار برای از بین بردن عقیده مهدویت در افريقا
- ۶ عقیده مهدویت؛ به منزله روح در جسم
- ۷ آفت بسیار مهلک
- ۸ تخریب عقاید بجای حذف عقاید
- ۹ جامعه ای می تواند پذیرای موعود باشد که در آن آمادگی باشد و الا...
- ۱۰ این آمادگی چگونه است؟
- ۱۱ گوهرهای کمیاب در جهان
- ۱۲ زمینه اینگونه آماده می شود

بيانات در دیدار اقشار مختلف مردم

۱۳۷۶/۹/۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

عبد بسیار بزرگ و مسعود میلاد حضرت خاتم الاوصیا، حضرت ولی عصر و صاحب الزمان ارواحناله الفداواعجل الله تعالیٰ له الفرج را به شما برادران و خواهران عزیزی که در این جا تشریف دارید، بخصوص برادران و خواهرانی که از راههای دور تشریف آورده اند و بالاخص به خانواده های معظم شهدا و جانبازان و ایثارگران و همچنین به همه ملت ایران و به همه شیعیان عالم و به همه کسانی که در هر نقطه عالم، از ستم و ظلمات حکومتهای طاغوتی رنج می برند و امیدی می طلبند، تبریک عرض می کنم.

الله تعالیٰ فرجه الشَّرِيفِ، از این جهت هم حائز اهمیت است که مسأله انتظار و دوران موعود را که در مذهب ما، بلکه در دین مقدس اسلام ترسیم شده است - دوران موعود آخرالزمان؛ دوران مهدویت - ما به یاد بیاوریم، روی آن تکیه کنیم و بر روی آن مطالعه و دقّت و بحث های مفیدی انجام گیرد.

همه عقاید سازنده، مورد تهاجم دشمن قرار گرفته است.

همه عقاید سازنده، مورد تهاجم دشمن قرار گرفته است. برادران و خواهران عزیز! این نکته بسیار مهمی است. توجه بفرمایید که ما امروز چقدر باید هوشیار باشیم! دشمنان سراغ مجموعه احکام و مقررات اسلام رفتند - هر عقیده، هر توصیه ای از شرع مقدس که در

اهمیت نیمه شعبان

یکی از مهمترین روزهای سال، روز نیمه شعبان است که هم مصادف با ولادت ذی جود و مسعود حضرت بقیه الله ارواحنافاده شده است و هم شب و روز نیمه شعبان - با قطع نظر از ولادت این بزرگوار در این شب و روز - از لیالی و ایام متبرکند. شب نیمه شعبان، شب بسیار متبرکی است. تالی تلو لیالی قدر و وقت توجه و تذکر و توسل به ذیل عنایات باری تعالیٰ و طلب و درخواست است. اعمال و ادعیه ای هم دارد که اگر موفق شده اید و آنها را انجام داده اید، ان شاء الله مشمول قبول پروردگار باشد. اگر کسانی هم غفلت کردند و توجه نداشتند، به یاد نگهدارند که همه سال، شب نیمه شعبان را مغتنم بشمارند.

مسئله ولادت حضرت مهدی عليه الصلاوة والسلام واعجل

عقاید دنیای اسلام، از این گونه کارها خیلی شده است. روی عقیده توحید، عقیده امامت و اخلاقیات اسلامی - معنای صبر، معنای توکل، معنای قناعت - کار کرده اند!

همه اینها نقاط برجسته‌ای هستند که اگر ما مسلمانان درست به حقیقتشان توجه نییم، تبدیل به یک موتور حرکت دهنده جامعه اسلامی می‌شود؛ ولی وقتی روی آن کار کردند و آن را خراب و معنای آن را عوض کردند و در ذهنها به صورت دیگری جا انداختند، همین موتور محرک، به یک داروی مخدّر و خواب آور تبدیل می‌گردد. این گونه است!

دشمن روی عقاید کارگشا، سرمایه

گذاری می‌کند

در مورد ماجراهی اعتقاد به مهدی موعود - یعنی این که در آخرالزمان از خاندان پیامبر، شخصی ظهرور می‌کند که دنیا را از عدل، از دادگستری و از نیکی پُر می‌سازد و تبعیضها، ظلمها، سوءاستفاده‌ها و فاصله‌های طبقاتی را از بین می‌برد - نیز خیلی کار کرده اند.

این عقیده که همه مسلمانان هم به آن معتقدند، مخصوصاً شیعه نیست. البته در خصوصیات و جزئیاتش، بعضی فرق، حرفهای دیگری دارند؛ اما اصل این که چنین دورانی پیش خواهد آمد و یک نفر از خاندان پیامبر چنین حرکت عظیم الهی را انجام خواهد داد و "یملاً اللہ" به الارض

زندگی و سرنوشت آینده فرد و جماعت و امت اسلامی تأثیر مثبت بارزی داشته است - و به نحوی با آن گلنگار رفتند، تا اگر بتوانند، آن را از بین برند؛ اگر نتوانند، روی محتواش کار کنند! خوب، ممکن است شما بگویید که "مگر دشمن چه کاره است؟ چطور دشمن می‌تواند عقاید اسلامی را کاری کند که از استفاده مردم خارج شود؟" نه؛ این خطاست. دشمن می‌تواند؛ منتهای نه در کوتاه مدت، بلکه در طول سالهای متمادی. گاهی دهها سال زحمت می‌کشند، برای این که بتوانند یک نقطه درخشن را کور، یا کمرنگ کنند، یا نقطه تاریکی را به وجود آورند! سالهای متمادی می‌نشینند و پول خرج می‌کنند! یکی زحمت می‌کشد و تلاش می‌کند، ولی توفیق نمی‌یابد؛ بعد از او کسان دیگری می‌آیند. روی

ممکن است شما بگویید که "مگر دشمن چه کاره است؟ چطور دشمن می‌تواند عقاید اسلامی را کاری کند که از استفاده مردم خارج شود؟" نه؛ این خطاست. دشمن می‌تواند؛ منتهای نه در کوتاه مدت، بلکه در طول سالهای متمادی.

کاری کنیم که عقیده به مهدویت، بتدریج از بین مردم زایل شود! آن روز استعمارگران فرانسوی و انگلیسی در بعضی کشورهای آن مناطق افریقایی بودند - فرقی نمی کند که استعمار از کجا باشد - استعماران خارجی، قضاوتشان این بود که تا وقتی عقیده به مهدویت در بین این مردم رایج است، ما نمی توانیم کشورهایشان را درست در اختیار گیریم!

بینید، عقیده به مهدویت چقدر مهم است! چقدر خطای کنند کسانی که به اسم روشنفکری و به عنوان تجدّد طلبی می آیند و عقاید اسلامی را بدون مطالعه، بدون اطلاع و بدون این که بدانند چه کار می کنند، مورد تردید و تشکیک قرار می دهند! اینها همان کاری را که دشمن می خواهد، راحت انجام می دهند! عقاید اسلامی این گونه است. خوب؛ حالا چرا این کار را انجام می دهند؟

اصل این که چنین دورانی پیش خواهد آمد و یک نفر از خاندان پیامبر چنین حرکت عظیم الهی را انجام خواهد داد و "یملأ الله به الارض قسطاً و عدلاً كما ملئت جوراً و ظلماً" بین مسلمانان متواتر است. همه، این را قبول دارند.

قسطاً و عدلاً كما ملئت جوراً و ظلماً "، بین مسلمانان متواتر است. همه، این را قبول دارند. خوب؛ این عقیده از آن عقاید بسیار کارگشاست که من مختصری راجع به آن عرض خواهم کرد. به دلیل همین که کارگشاست، دشمن از یک طرف و البته دوستان نادان هم از طرف دیگر بر آن می تازند. گاهی دوستان نادان، از روی نادانی و بر اثر بی توجهی، کاری می کنند که هیچ دشمن دانایی به آن خوبی نمی تواند ضربه بزند!

برنامه ریزی دشمن برای انحراف عقیده مهدویت

یک نمونه: برنامه ریزی استعمار برای از بین بردن عقیده مهدویت در افریقا

حال بحث ما در مورد دشمنان داناست که سراغ این عقیده آمدند. من سندی را دیدم که مربوط به دهها سال قبل؛ یعنی اوایل ورود استعمار به شمال آفریقاست. کشورهای شمال آفریقا، گرایش بسیاری به اهل بیت دارند. مذهبشان هر مذهبی از مذاهب اسلامی که هست باشد؛ اما محب اهل بیتند. در کشورهای سودان و مغرب و غیره عقیده به مهدویت خیلی پُررنگ است. آن زمان که استعمار وارد مناطق مذکور شد - که ورود استعمار به آن مناطق در قرن گذشته است - یکی از مسائلی که مزاحم استعمار شد، عقیده به مهدویت بود!

در سندی که من دیدم، بزرگان استعمار و فرماندهان استعماری توصیه می کنند که ما باید

عقیده مهدویت؛ به منزله روح در جسم

گاهی اوقات دستهای قلدر و
قدرتمند، ملتهای ضعیف را به جایی
می رسانند که امیدشان را از دست
می دهن. وقتی امید را از دست
دادند، دیگر هیچ اقدام نمی کنند؛
می گویند چه فایده ای دارد؟ ما که
دیگر کارمان از کار گذشته است.

چند خصوصیت در عقیده مهدویت هست که این خصوصیات برای هر ملتی، به منزله خون در کالبد و در حکم روح در جسم است. یکی، امید است. گاهی اوقات دستهای قلدر و قدرتمند، ملتهای ضعیف را به جایی می رسانند که امیدشان را از دست می دهن. وقتی امید را از دست دادند، دیگر هیچ اقدام نمی کنند؛ می گویند چه فایده ای دارد؟ ما که دیگر کارمان از کار گذشته است؛ با چه کسی در بیفتیم؟ چه اقدامی بکنیم؟ برای چه تلاش کنیم؟ ما که دیگر نمی توانیم!

آفت بسیار مهلک

چه؟ برای این که جوشش و امید را از این مجموعه انسانی که با امید کار می کند، بگیرند و آن را به یک موجود مرد، یا شبیه مرد تبدیل کنند، تا بتوانند هر کاری که مایلند انجام دهند! با یک ملت زنده که نمی توانند هر کاری بخواهند، انجام دهن. به یک جسم بی هوش مدهوش بی حسی که کنجی افتاده است، هر کس هرچه دلش خواست، می تواند تزریق کند؛ با آن هر کاری می توانند بکنند؛ اما با یک موجود سرحال زنده باهوش متحرک فعال که نمی توانند هر کاری را انجام دهند! یک ملت نیز همین طور است. با ملت مسلمان و انقلابی ایران - این مردمی که در سایه جمهوری اسلامی زندگی می کنند - نمی توانند هر کاری را انجام دهند. ملتی است بیدار، زنده، متوجه که قدر خودش را می داند، قادر و عزت

این، روح نالمیدی است. استعمال این را می خواهد. امروز استکبار جهانی مایل است که ملتهای مسلمان و از جمله ملت عزیز ایران، دچار روح نالمیدی شوند و بگویند: دیگر نمی شود کاری کرد؛ دیگر فایده ای ندارد! می خواهند این را به زور در مردم تزریق کنند. ما که در جریان خبرهای تبلیغاتی و زهرآگین دشمنان قرار داریم، به عیان می بینیم که اغلب خبرهایی که تنظیم می کنند، برای مأیوس کردن مردم است. مردم را از اقتصاد و از فرهنگ مأیوس کنند، متذمین را از گسترش دین مأیوس کنند، آزادی طلبان و علاقه مندان به مسائل فرهنگی و سیاسی را از امکان کار سیاسی، یا کار فرهنگی مأیوس کنند و آینده را در نظر افرادی که چشم به آینده دوخته اند، تیره و تار جلوه دهند! برای

استفاده می کند.

آن وقت اعتقاد به مهدویت و به وجود مقدس مهدی موعود ارواحنافداه، امید را در دلها زنده می کند. هیچ وقت انسانی که معتقد به این اصل است، نالمید نمی شود. چرا؟ چون می داند یک پایان روشن حتمی وجود دارد؛ برو برگرد ندارد. سعی می کند که خودش را به آن برساند.

تخریب عقاید بجای حذف عقاید

پس، عقیده این است. البته وقتی نتوانستند این عقیده را از مردم بگیرند، می کوشند آن را در ذهنها مردم خراب کنند. خراب کردن این عقیده چگونه است؟ به این صورت است که بگویند امام زمان می آید و همه کارها را درست می کند! این، خراب کردن عقیده است. این، تبدیل کردن موتور محرکی به یک چوب لای چرخ است؛ تبدیل کردن یک داروی مقوی، به یک داروی مخدّر و خواب آور است. امام زمان می آید انجام می دهد، یعنی چه؟! امروز تکلیف شما چیست؟ شما امروز باید چه بکنی؟ شما باید زمینه را آماده کنی، تا آن بزرگوار تواند بیاید و در آن زمینه آماده، اقدام فرماید. از صفر که نمی شود شروع کرد!

جامعه ای می تواند پذیرای موعود باشد که در آن آمادگی باشد و الا...

جامعه ای می تواند پذیرای مهدی موعود ارواحنافداه باشد که در آن آمادگی و قابلیت باشد، وآلًا مثل انبیا و اولیای طول تاریخ می شود.

امروز هر نفسی و هر حنجره ای که برای نالمید کردن مردم بدَمد و به صدا درآید بدانید که در اختیار دشمن است؛ چه خودش بداند، چه خودش نداند! هر قلمی که کلمه ای را در جهت نالمید و مأیوس کردن مردم روی کاغذ بیاورد، متعلق به دشمن است.

خودش را می داند، با دنیا آن طور که شایسته خود اوست، رفتار میکند؛ نتیجه را هم می بینید. اگر ملتی برای خودش تحرکی نداشت و ارزش و آینده ای برای خود قائل نبود، دشمنان می توانند بیایند و برایش نقشه بکشند، به او توصیه کنند، به جای او تصمیم بگیرند و عمل کنند! بدون هیچ مانعی این کارها را می توانند انجام دهند. این ناشی از عدم تحرک است. عدم تحرک، ناشی از عدم امید است. لذا سعی می کنند مردم را نالمید کنند! شما بدانید امروز هر نفسی و هر حنجره ای که برای نالمید کردن مردم بدَمد و به صدا درآید بدانید که در اختیار دشمن است؛ چه خودش بداند، چه خودش نداند! هر قلمی که کلمه ای را در جهت نالمید و مأیوس کردن مردم روی کاغذ بیاورد، متعلق به دشمن است. چه صاحب این قلم بداند، چه نداند، دشمن از او

دنیاطلبی کرده بودند! آن کسانی که در اواخر یا اواسط حکومت علوی مقابل امیرالمؤمنین صفت آرایی کردند کسانی بودند که زمینه های دینیشان زمینه های مستحکم و ماده غلیظ متناسب دینی نبود. عدم آمادگی، این طور فاجعه به بار می آورد!

آن وقت اگر امام زمان علیه الصلاة والسلام در یک دنیای بدون آمادگی تشریف بیاورند، همان خواهد شد! باید آمادگی باشد.

این آمادگی چگونه است؟

این آمادگی چگونه است؟ این، همانی است که شما نمونه هایی از آن را در جامعه خودتان مشاهده می کنید. امروز در ایران اسلامی چیزهایی از درخشندگیهای معنوی وجود دارد که در هیچ جای دنیا نیست. تا آن جایی که ما خبر و گزارش و اطلاع داریم؛ از قضایای دنیا بی خبر هم نیستیم.

امروز در کجای دنیا جوانانی پیدا می شوند که روی شهوات نفس و روی ماذیگری پا بگذارند و سراغ معنویات بروند؟ البته گاهی یک جوان، دو جوان، یا یک آدم استثنایی گوشه ای هست - همه جای دنیا پیدا می شود - اما این که عدد عظیمی از یک نسل، این طور باشند، کجای دنیا هست؟ هیچ جا؛ این جا هست! بعضی خیال می کرند که مخصوص دوران جنگ است. البته در دوران جنگ، زمینه های مناسبتری بود، بر جستگی آن هم بیشتر بود؛ لیکن این طور نیست که بعضی خیال می کرند. امروز هم

چه علتی داشت که بسیاری از انبیای بزرگ اولی العزم آمدند و توانستند دنیا را از بدیها پاک و پیراسته کنند؟ چرا؟ چون زمینه ها آماده نبود. چرا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه الصلاة والسلام در زمان خودش؛ در همان مدت کوتاه حکومت با آن قدرت الهی، با آن علم متصل به معنی الهی، با آن نیروی اراده، با آن زیباییها و درخشندگیهایی که در شخصیت آن بزرگوار وجود داشت و با آن توصیه های پیامبر اکرم درباره او - نتوانست ریشه بدی را بخشکاند؟

خود آن بزرگوار را از سر راه برداشتند! "قتل فی محراب عبادته لشدة عده" تاوان عدالت امیرالمؤمنین، جان امیرالمؤمنین بود که از دست رفت! چرا؟ چون زمینه، زمینه نامساعد بود. زمینه را نامساعد کرده بودند. زمینه را زمینه

خراب کردن این عقیده چگونه است؟ به این صورت است که بگویند امام زمان می آید و همه کارها را درست می کند! این، خراب کردن عقیده است. این، تبدیل کردن یک داروی مقوی، به یک داروی مخدّر و خواب آور است.

”بله؛ مرتب از مردم خودتان، از کشور خودتان و از خودتان تعریف کنید!“ بفرمایید؛ امروز همه این را می بینند. این کنفرانس را دیدید! قبل از کنفرانس هم قضایای دیگری بود که ملت ایران آنها را مشاهده کرد. بحمدالله این کشور، کشوری عزیز و مقتصد است؛ کشوری است که دشمنانش هم اعتراف می کنند که برجسته و دارای ملتی بزرگ است و مسؤولینش با اخلاص، مؤمن، علاقه مند و تابع اسلامند. همه اینها از برکات است.

زمینه اینگونه آماده می شود

پس می شود زمینه ها را فراهم کرد. وقتی چنین زمینه هایی ان شاءالله گسترش پیدا کند، زمینه ظهور حضرت بقیة الله ارواحنافاده نیز پدید می

هستند. امروز جوانان خوب، جوانان مؤمن، حزب الله، با گذشت از شهوای نفسانی و انسانهایی که دارای گذشت از پول و کسب ثروت و درآمد باشند، زیاد هستند؛ در حالی که البته عده ای هم به دنبال این امکانات می دوند و فضا را خراب می کنند! عده ای با بلندنظری، باتقوا و با بی اعتنایی به این زخارف، حرکت می کنند. اینها مخصوص این کشور است. پس می شود قدم به قدم به سمت صلاح پیش رفت. زنان نیز همین طور. شاید بشود گفت که مجموعه زنان کشور ما از همه جای دنیا بهترند. وقت کار که می رسد - کار سیاسی، کار فرهنگی و کار تشکیلاتی - جلو هستند؛ وقت جهاد که می رسد، فرزندان خودشان را به دست خودشان به جبهه می فرستند و وقت خانه داری و تربیت اولاد که می رسد، کدبانوهای خانه دارند!

گوهرهای کمیاب در جهان

پس می شود زمینه ها را فراهم کرد. وقتی چنین زمینه هایی ان شاءالله گسترش پیدا کند، زمینه ظهور حضرت بقیة الله ارواحنافاده نیز پدید می آید و مسئله مهدویت، این آرزوی دیرین بشر و مسلمین تحقق می یابد.

همه اینها در دنیا کمیاب است. اینها خیلی ارزش است؛ اینها تربیت اسلام است؛ اینها همه امیدبخش است. همینها موجب شده است که بحمدالله امروز نتایج مثبت را هم می بینند. البته ما همیشه این را گفته ایم، بارها تکرار کرده ایم؛ حال خود ملت ایران، تدریجاً عزّت سیاسی شان را در دنیا می بینند. ما همیشه می گفتم که بحمدالله ملت ایران - و به تبع ملت ایران، دولت ایران و مسؤولین کشور - در سطح دنیا عزیزند. بعضًا در گوش و کنار، پوزخندی می زند که

آید و مسأله مهدویت - این آرزوی دیرین بشر و
مسلمین - تحقق می یابد.

متوسل و متذکر آن بزرگوار
باشیم و انس و رابطه قلبی و
روحی با آن بزرگوار برقرار کنیم.
اگر شما از این طرف انس
داشتهید، از آن طرف هم جلب
توجه، جلب تذکر و جلب لطف و
محبت خواهد شد.

امیدواریم که ملت ایران، مشمول توجهات آن
بزرگوار باشند. ان شاءالله همه شما و همه ما، هم
این توفیق را پیدا کنیم که روزی در رکاب آن
بزرگوار باشیم، برای خدا تلاش و مجاهدت
کنیم، در مقابل چشم آن بزرگوار، در راه خدا
جانمان را از دست بدھیم و به فیض شهادت
برسیم - که بزرگترین شرف و افتخار است - و
هم تا قبل از ظهورشان، در زمان غیبت، خدای
متعال توفیق دهد که ما سربازان آن بزرگوار،
متوسل و متذکر آن بزرگوار باشیم و انس و
رابطه قلبی و روحی با آن بزرگوار برقرار کنیم.
اگر شما از این طرف انس داشتهید، از آن طرف
هم جلب توجه، جلب تذکر و جلب لطف و
محبت خواهد شد. امیدواریم ان شاءالله همه
مشکلات، همه موافع و همه سختیها و رنجها، به
برکت این ارتباط طرفینی، با فضل الهی و با
دست قدرت پروردگار از بین برود.
والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

چرا امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه الصلاة والسلام در زمان خودش؛ در همان مدت کوتاه حکومت با آن قدرت الهی، با آن علم متصل به معدن الهی، با آن نیروی اراده، با آن زیبایی ها و درخشندگی هایی که در شخصیت آن بزرگوار وجود داشت و با آن توصیه های پیامبر اکرم درباره او - نتوانست ریشه بدی را بخشکاند؟

خدو آن بزرگوار را از سر راه برداشتند! ”قتل فی محراب عبادته لشدة عده“ توان عدالت امیرالمؤمنین، جان امیرالمؤمنین بود که از دست رفت! چرا؟ چون زمینه، زمینه نامساعد بود. زمینه را نامساعد کرده بودند. زمینه را زمینه دنیاطلبی کرده بودند! آن کسانی که در اواخر یا اواسط حکومت علوی مقابل امیرالمؤمنین صفات آرایی کردند کسانی بودند که زمینه های دینیشان زمینه های مستحکم و ماده غلیظ متناسب دینی نبود. عدم آمادگی، این طور فاجعه به بار می آورد!

آن وقت اگر امام زمان علیه الصلاة والسلام در یک دنیای بدون آمادگی تشریف بیاورند، همان خواهد شد! باید آمادگی باشد.

مقام معظم رهبری

۷۶/۹/۲۵